

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶ / ۰۹ / ۲۶

دوکتور محمد عثمان تره کی

چگونه پاکستان برای گریز از تعهد مکه به جنگ تعرضی به افغانستان رو آورد ؟

بدنبال حوادث اخیر در منطقه، نظامیان پاکستان که قدرت را در قبضه دارند باید در دو جبهه داخلی و خارجی بجنگند:

- در جبهه داخلی با بحران اقتصادی - سیاسی و اوج گیری مطالبات آزادیخواهان پشتون، بلوچ و کشمیر و
- در جبهه خارجی از مجری حوثی های یمن با ایران.

عجالتن جنگ باز و مشهود با ایران مطرح نیست. اما نظامیان پاکستان با تنظیم یک توطئه تلاش کرده اند که با خرچ کم با افغانستان بجنگند تا مجبور به جنگیدن بر تلفات انسانی با حوثی های یمن نشوند.

قصه ازین قرار است که پاکستان به استناد پیمان مکه باید با فرستادن قطعات نظامی به قصد حمایت از عربستان سعودی، سرکوب حوثی ها را در دستور کار قرار میداد. اما از تعهدی که در مکه سپرده بود، به این دلیل امتناع کرد که پاکستان با افغانستان در حالت جنگ قرار دارد. نظامیان پاکستان بهانه بدون سند جنگ مشهود و باز را با افغانستان وقتی مطرح کردند که در یکی دو ماه اخیر در داخل پاکستان و در امتداد خط دیورند، بصورت نسبی، تحرکات جنگی به مشاهده نرسیده بود. نظامیان پاکستان برای گریز از مسئولیت در قبال پیمان مکه و توجیه تجاوز به افغانستان به دو مانور جنگی دست زدند:

- انفجار در کوهات و اتهام به افغانستان (به حیث احتمال با اتکا به تسلسل منطقی حوادث مطرح است).
- جعل و نشر این خبر که به تعداد ۸ درون از خاک افغانستان چند نکته را در قلمرو پاکستان هدف قرار داده است. ازین گذشته زمانی را که پاکستان برای حمله به افغانستان انتخاب کرده بسیار با اهمیت است: تجاوز پاکستان مصادف است به ۸۱مین جلسه مجمع عمومی که دران روی معضلات جهان بحث صورت میگیرد. افغانستان در جلسه نماینده ندارد. غیابت افغانستان موجب نشده است که به پروبلم های افغانستان توجه مستقیم در جلسه و یا غیر مستقیم در حاشیه جلسه صورت نگیرد.

صحبت ژروم بونافون سفیر و نماینده فرانسه در اینکه پشک ها بیشتر از زنان در افغانستان آزادی گشت و گزار در اماکن عمومی دارند، مظهر عمق نگرانی دنیا در مورد اوضاع افغانستان تلقی شد. این بیان نه چندان مطلوب آنهم در حضور نمایندگان همه دنیا نمایانگر اینست که وقتی خشم و نفرت به اوج برسد، مرز های دیپلوماتیک را نمیشناسد. اشاره غیر معمول نماینده فرانسه به پروبلم های موجود در افغانستان تا حد زیادی در شکل دهی ذهنیت حاضرین مجمع عمومی نقش بازی کرد. زمینه برای استفاده شیطننت آمیز نماینده پاکستان از فضای ایجاد شده مخالفت با طالبان افغان مساعد شد.

به استناد معلومات بدست آمده نماینده پاکستان در ملل متحد علاوه به استفاده از تریبون مجمع عمومی برای دادن یک تصویر خطرناک از افغانستان از تماس های غیر رسمی با نمایندگان، در حاشیه اجلاس نیز بهره برداری کرد. با هواه دادن نارسائی های حکومت طالبان برای حمله نظامی به افغانستان ذهنیت سازی نمود. به همین دلیل حملات اخیر طیارات پاکستان در خوست، کنر و کندهار با اعتراض هیچ کشوری (به استثنای هندوستان) مواجه نشد.

درست مثل اینکه از دیدن مجازات محکوم همه احساس رضائیت کند.

ملتفت استید که نداشتن صدای احتجاج و محرومیت از امکان دفاع در برابر دشمن در سازمان ملل متحد چه مصیبت و جنجالی را برای افغانستان منزوی خلق کرده است.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

اما واقعیت اینست که طالبان خود با مخالفت با مطالبات اصولی مردم افغانستان و دنیا (تشکیل حکومت در چوکات قانون اساسی، باز کشایی مکاتب ثانوی و عالی دختران و ...) نظام حاکم را در انزوای دیپلماتیک قرار داده اند. بهانه تجاوز رذیلانه پاکستان به افغانستان را فراهم کرده اند.

با ملاحظه حال و احوال موجود میتوان حکم کرد که منافع گروهی تحریک طالبان با منافع ملی در تقابل قرار گرفته است. طالبان مدت پنج سال نتوانستند افغانستان را مجهز به دفاع در برابر تجاوز خارجی بسازند. در دوام شکل موجود حاکمیت دوفکتوی طالبان هیچ کشوری حاضر نیست به طالبان که به راست یا دروغ به مثابه خطر بالقوه امنیتی معرفی شده است، اسلحه بفروشد. یا حکومت طالبان را به عنوان پارتنر ستراتیژیک بپذیرد. استمرار این وضعیت بیش از پیش پاکستان را به تکرار حملات گستاخ میسازد.

برای فعلن پای پاکستان در دام ستراتیژیک منطقه گیر کرده است: اگر به تعهدات خود در چوکات پیمان مکه عمل نکند، ضمانت کمک پولی از عربستان را از دست میدهد. اگر در جنگ با حوثی ها برود، در دشمنی با ایران قرار میگیرد. دشمنی با ایران به این معنا است که پاکستان معروض به محاصره همه همسایگان متخاصم خود (افغانستان، هندوستان و ایران) واقع میشود.

پاکستان عجلتن راه خروج از بنبست را تجاوز به افغانستان قیاس کرده است.

پاکستان برای گریز از تعهد پیمان مکه به جنگ تعرضی به افغانستان رو آورده است.

دلیل امتناع از جنگ با حوثی ها واضح است: پاکستان نمیتواند در چار جبهه با همسایگان درگیر شود.

« پایان »

آرشیف: مطالب نشر شده دوکتور محمد عثمان تره کی